

Z zmagoslavnim nasmehom vrže Lucifer neštevilne grofove grehe na večno tehtnico, in skledica z grehi se je pogreznila hitro v prepad. Angeli pokrijejo obraze z perutnicami, mati strahu zakriči, in peklenšček zadovoljno pokima. Očividno je bila duša izgubljena.

Kar se približa Marija. Kot venec ji je obdajalo glavo dvanajst zvezd, in srebrni mesec je služil za oporo njenim nogam. Proseče stopi poleg bolečin polno grofico in vrže v skledico dobrega one tri Češčenamarije, katere je zmolil grof vsak večer. Toda skledica hudega se komaj zganje in ostane še vedno z grozovitno stanovitnostjo v prepadu.

Nato vzame Marija solze, ki so lile curkoma grofici iz očij, in jih dene v skledico dobrih del; toda ostala je še vedno nepremična. Angeli vzdihnejo znova, in nesrečna mati pokrije izgubivša vse upanje obraz z rokami. Tu pa obrne Marija svoje čiste oči na božjega Sodnika, in dve solzi padeta iz njih in se združita v skledici dobrega z materinimi solzami in sinovimi molitvami.

Skledica se takoj pogrezne. Solze obeh mater sta rešili dušo zgubljenega otroka. — — —

Grozovit tresk prebudi v tem hipu grofa. Dva koraka proč v sosednji postelji zagleda mrtvo in ožgano truplo svojega prijatelja. Ubila ga je strela.



Snežinka.

Snežinka nežna!

Kako hitiš iz višav

K meni, k meni!

Hiti, hiti na moje vroče čelo,

Na burno lice!

Ohladi kipeče misli,

Neizmerno hrepenenje!

Snežinka!

Ti si nežno bela,

Kot jaz nekdej

V srečnih letih! — —

Snežinka!

Kako je hladen tvoj poljub,

Smrtno hladen!

Na mojem licu

Si postala solza,

Grenka solza. — —

Snežinka!

Fr.



Novo leto.

Novo leto

Je sinoči k meni

Splavalo,

Ljubko, nežno se je

Nasmihavalo.

S cvetjem bisernim

Me je obsulo,

Lahno, prav na lahno

Nadalje je odplulo. — —

V jutru zažarele

So na oknu cvetke,

Cvetke tako lepe — a ledene.

Fr.

